

Til lovforslag nr. L 106. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 10. december 1991*)

Forslag

til

Færdselslov for Grønland

Kapitel 1

Lovens område m.v.

§ 1. Loven gælder, hvor andet ikke er bestemt, for færdsel på veje, pladser og andre områder, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter. Den gælder dog ikke for kørsel med hundeslæde på slædevejene.

§ 2. Ved anvendelsen af loven skal følgende definitioner lægges til grund:

- 1) *Køretøj*: Enhver indretning, som kan køre på vej uden skinner, hvad enten den er forsynet med hjul, bæltter, valser, meder eller andet.
- 2) *Motordrevet køretøj*: Køretøj, der er forsynet med motor som drivkraft. Motordrevne køretøjer inddeles i motorkøretøj, traktor, motorredskab, knallert og snescooter.
- 3) *Motorkøretøj*: Motordrevet køretøj, der hovedsagelig er indrettet til selvstændigt at benyttes til person- eller godsbefordring, eller som er konstrueret til eller uden væsentlig konstruktiv forandring kan ændres til en hastighed af over 30 km i timen. Motorkøretøjer inddeles i bil og motorcykel.

Stk. 2. Justitsministeren afgør i tvivlstilfælde, om et køretøj skal henføres under de i stk. 1 nævnte definitioner.

Kapitel 2

Bestemmelser om køretøjer

Køretøjers indretning og udstyr

§ 3. Ethvert køretøj skal være således indrettet og holdes i en sådan stand, at det kan be-

nyttes uden fare og ulempe for andre samt uden skade for vejene.

Stk. 2. Ejeren eller den person (brugeren), som har varig rådighed over køretøjet, er ansvarlig for, at køretøjet er i lovlig stand.

Stk. 3. Føreren af et køretøj skal til enhver tid være opmærksom på, at køretøjet og eventuelt påhængskøretøj er i forsvarlig stand, særlig at styre-, bremse-, signal- og tegngivningsapparater samt lygter virker forskriftsmæssigt og sikkert, og at tilkoblingen til eventuelt påhængskøretøj er forsvarlig.

§ 4. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om køretøjers indretning, udstyr og tilbehør og om personlig sikkerhedsmæssig udrustning til førere og passagerer samt fastsætte, hvilke påskrifter og mærker køretøjer af kontrolmæssige grunde skal være forsynet med.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om forbud mod forhandling af udstyrsdele og tilbehør til køretøjer og af personlig sikkerhedsmæssig udrustning til førere og passagerer, såfremt de pågældende dele ikke opfylder de bestemmelser, der fastsættes i medfør af stk. 1, eller de ved deres anvendelse vil medføre, at føreren eller andre trafikanter udsættes for fare eller væsentlig ulempe.

Stk. 3. Justitsministeren kan, såfremt færdselssikkerhedsmæssige hensyn gør det påkrævet, forbyde brugen af et køretøj, selv om det opfylder de bestemmelser, der fastsættes i medfør af stk. 1.

Registrering af køretøjer

§ 5. Ethvert motorkøretøj skal, forinden køretøjet tages i brug, være registreret og forsynet

med nummerplader. Justitsministeren kan for visse områder gøre undtagelse fra denne bestemmelse.

Stk. 2. De nærmere regler om registreringen og om godkendelse af køretøjernes indretning og udstyr m.v. fastsættes af justitsministeren.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om registrering af andre motordrevne køretøjer samt af køretøjer, der er bestemt til at trækkes af motordrevne køretøjer.

Stk. 4. Justitsministeren kan bestemme, at motordrevne køretøjer, som anvendes uden for vej, skal registreres.

Stk. 5. Forsvarets køretøjer registreres efter regler, der fastsættes af forsvarsministeren.

Kontrol af køretøjer

§ 6. Politiet kan standse et køretøj og lade det undersøge for fejl og mangler samt kontrollere, at føreren opfylder betingelserne for lovligt at kunne føre køretøjet.

Stk. 2. Politiet kan til enhver tid forlange et motordrevet køretøj eller et køretøj, der er bestemt til at trækkes af et motordrevet køretøj, fremstillet til eftersyn af, om det opfylder de i denne lov eller de i henhold til loven fastsatte bestemmelser. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om periodisk syn af sådanne køretøjer.

Stk. 3. Findes et køretøj ved eftersyn efter stk. 1 eller stk. 2 ikke at opfylde bestemmelserne, kan politiet forbyde dets benyttelse og fjerne dets nummerplader. Det samme gælder, såfremt et køretøj ikke fremstilles efter tilsigelse i henhold til stk. 2.

§ 7. Bestemmelser om gebyrer for registrering, nummerplader og syn kan fastsættes af justitsministeren.

Ikkegrønlandske køretøjer

§ 8. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om benyttelse i Grønland af ikkegrønlandske køretøjer, herunder om, hvornår der indtræder grønlandsk registreringspligt.

Kapitel 3

Bestemmelser vedrørende førere af køretøjer m.v.

Spiritus- og promillekørsel m.v.

§ 9. For spirituskørsel dømmes den, som fø-

rer eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 1,20 promille.

Stk. 2. For spirituskørsel dømmes endvidere den, som i øvrigt fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at den pågældende ikke kan føre køretøjet på betryggende måde.

Stk. 3. For promillekørsel dømmes den, som uden at være skyldig i spirituskørsel fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,80 promille.

§ 10. Et motordrevet køretøj må ikke føres eller forsøges ført af nogen, der på grund af sygdom, svækkelse, overanstrengelse, mangel på søvn, påvirkning af opstemmende eller bedøvende midler eller af lignende årsager befinder sig i en sådan tilstand, at den pågældende er ude af stand til at føre et køretøj af den pågældende art på fuldt betryggende måde.

Stk. 2. Et køretøj må i øvrigt ikke føres eller forsøges ført af nogen, der af de foran nævnte grunde eller som følge af påvirkning af spiritus befinder sig i en sådan tilstand, at den pågældende er ude af stand til at føre køretøjet på betryggende måde.

§ 11. Det er forbudt at overlade føringen af et køretøj til en person, der af de i § 10, stk. 1, nævnte grunde eller på grund af påvirkning af spiritus befinder sig i en sådan tilstand, at den pågældende er ude af stand til at føre køretøjet på betryggende måde.

Stk. 2. Har en person på en restauration eller andet serveringssted, hvortil der er offentlig adgang, indtaget spiritus, og værten eller dennes medhjælper ved eller har grund til at antage, at den pågældende er fører af køretøj og på grund af spiritusindtagelse ikke er i stand til at føre køretøjet på betryggende måde, skal værten eller medhjælperen, eventuelt ved tilkaldelse af politiet, søge at hindre den pågældende i at føre køretøjet.

§ 12. Politiet kan til enhver tid kræve, at føreren af et køretøj foretager udåndingsprøve.

Stk. 2. Politiet kan fremstille en person til udtagelse af blod- og urinprøve, hvis der er grund til at antage, at den pågældende har overtrådt § 9 eller § 10, eller vedkommende

nægter eller ikke er i stand til at medvirke til en udåndingsprøve. Angår mistanken andre forhold end spirituspåvirkning, kan politiet tillige fremstille den pågældende til undersøgelse af en læge. Det samme gælder ved mistanke om spirituspåvirkning, når særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om de i stk. 1 og stk. 2 nævnte prøver og undersøgelser.

Kørekort

§ 13. Motorkøretøj, traktor og motorredskab med undtagelse af gaffeltruck må kun føres af en person, der har erhvervet kørekort. Føreren skal under kørslen have kørekortet hos sig og skal på forlangende vise det til politiet.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for kørsel med traktor og motorredskab på vejområder, der er begrænset på betryggende måde ved afspærring eller afmærkning, eller for kørsel med motorredskab, der er bestemt til at føres af en gående. Sådant kørsel kan foretages af personer, der er fyldt 16 år.

Stk. 3. Kørekort kan udstedes til en person, der

- 1) er fyldt 18 år, jf. dog § 14, stk. 1,
- 2) er i besiddelse af tilstrækkelig syns- og hørevne samt i øvrigt af den fornødne åndelige og legemlige færdighed og
- 3) ved en prøve godtgør at have tilstrækkelig kørefærdighed og fornødent kendskab til køretøjet og dets behandling samt til færdselsreglerne.

Stk. 4. Kørekort kan nægtes den, der er afhængig af brug af euforiserende eller andre bevidsthedspåvirkende stoffer eller ikke er ædruelig. Spørgsmålet herom kan forlanges indbragt for domstolene.

Stk. 5. Såfremt en ansøger ikke tidligere har haft kørekort til samme kategori køretøj, skal den pågældende have modtaget undervisning i kørefærdighed hos en af politiet godkendt person.

Stk. 6. Justitsministeren kan fastsætte regler om godkendelse af de personer, der skal forestå den i stk. 5 nævnte undervisning i kørefærdighed.

§ 14. Justitsministeren kan tillade, at der meddeles personer, som ikke opfylder de almindelige færdighedsbestemmelser, særlige kørekort, samt at kørekort til langsomt kørende

invalidekøretøjer udstedes til personer, der er fyldt 15 år.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte yderligere betingelser for udstedelse af kørekort til motorkøretøjer, der benyttes erhvervsmæssigt til befordring af personer. Sådant kørekort kan nægtes under den i § 114, stk. 2, i kriminalloven for Grønland nævnte betingelse.

§ 15. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om kørekort, herunder om køreprøver og kørekortenes gyldighedstid og fornyelse. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om gebyr for køreprøve og kørekort.

Inddragelse og generhvervelse af førerretten

§ 16. Politiet kan inddrage førerretten, hvis den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at få kørekort. Såfremt en person nægter at medvirke til de undersøgelser eller prøver, der er nødvendige til afgørelse heraf, kan politiet straks inddrage førerretten. Spørgsmålet, om den pågældende er afhængig af brug af euforiserende eller andre bevidsthedspåvirkende stoffer eller ikke er ædruelig, kan forlanges indbragt for domstolene.

Stk. 2. Har førerretten været frakendt ubetinget, kan retten efter frakendelsestidens udløb kun generhverves, såfremt en orienterende køreprøve bestås.

Stk. 3. Er førerretten blevet frakendt betinget, skal føreren inden for en frist, der fastsættes af politiet, aflægge en orienterende køreprøve. Førerretten inddrages, såfremt prøven ikke bestås eller vedkommende undlader at medvirke til den. Orienterende køreprøve skal dog ikke aflægges, hvis frakendelsen er sket i medfør af § 59, stk. 2, 2. pkt., eller § 60, stk. 1, nr. 2. Orienterende køreprøve skal heller ikke aflægges, såfremt domfældte har bestået en køreprøve efter det forhold, der gav anledning til frakendelsen.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om orienterende køreprøve, herunder om inddragelse af førerretten i medfør af stk. 3.

Stk. 5. Den, der midlertidigt eller endeligt har mistet førerretten, skal aflevere sit kørekort til politiet.

Knallert

§ 17. Knallert må kun føres af personer, der er fyldt 16 år.

Stk. 2. Føreren af en knallert skal under kørslen medbringe præmiekvittering, der viser, at ansvarsforsikring er tegnet og holdt i kraft, jf. § 49, og på forlangende vise den til politiet.

Snescooter

§ 18. Snescooter må i byområder kun føres af personer, der er fyldt 16 år.

Stk. 2. Føreren af en snescooter skal under kørslen medbringe præmiekvittering, der viser, at ansvarsforsikring er tegnet og holdt i kraft, jf. § 49, og på forlangende vise den til politiet.

Øvelseskørsel

§ 19. Øvelseskørsel for personer, der uddanner sig til kørsel med bil, må kun finde sted, når der i køretøjet ved siden af eleven findes en af politiet godkendt person. Øvelseskørsel må ikke finde sted tidligere end 3 måneder før det tidspunkt, hvor eleven efter sin alder kan få udstedt kørekort, og for personer, hvem førerretten er frakendt ubetinget, ikke tidligere end 3 måneder før frakendelsestidens udløb. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om øvelseskørsel, herunder regler om, hvem der skal anses som fører af øvelseskøretøjet.

Oplysningspligt m.v.

§ 20. Ejeren (brugeren) af et køretøj skal efter anmodning fra politiet oplyse, hvilke personer der som førere har benyttet køretøjet.

Stk. 2. Ejeren (brugeren), føreren og den, der i øvrigt har rådighed over et motorrevet køretøj, må ikke overlade føringen til en person, der ikke lovligt kan føre køretøjet.

Ikkegrønlandske førere

§ 21. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om adgang for personer, der ikke er bosiddende i Grønland, til under midlertidigt ophold her at føre motorkøretøj samt om udfærdigelse af kørekort for personer, der har ret til at føre motorkøretøj uden for Grønland.

Kapitel 4

Bestemmelser om al færdsel

Grundregler

§ 22. Trafikanter skal optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed, således at der ikke opstår fare eller forvoldes skade eller ulempe for andre, og således at færdslen ikke unødigt hindres eller forstyrres. Der skal også vises hensyn over for dem, der bor eller opholder sig ved vejen.

Stk. 2. Særligt hensyn skal vises over for børn, skolepatruljer, ældre mennesker samt personer, der ifølge særligt af justitsministeren fastsat kendetegn eller i øvrigt, efter hvad der fremgår af omstændighederne, lider af svækket syn eller hørelse eller anden legemlig mangel eller sygdom, som er til ulempe for dem i færdslen.

Stk. 3. Over for hundekøretøjer og over for husdyr, der drives, skal kørende vise særligt hensyn og om fornødent standse.

§ 23. Trafikanter skal efterkomme de anvisninger, som gives af politiet ved tegn, færdselstavler, afmærkning eller signaler. Trafikanter skal standse, når politiet giver tegn dertil.

Stk. 2. Politiet kan regulere færdslen på steder, hvor det skønnes nødvendigt, og fastsætte bestemmelser om benyttelsen af de enkelte veje.

Stk. 3. Politiets bestemmelse om etablering af færdselstavler, afmærkning eller signaler samt bestemmelse i medfør af stk. 2 om benyttelsen af de enkelte veje træffes så vidt muligt efter forhandling med vedkommende kommunalbestyrelse.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om udformningen, betydningen og anbringelsen af færdselstavler, lys- og lydsignaler og anden afmærkning eller indretning på eller ved vej til regulering af eller til advarsel eller vejledning for færdslen.

Forpligtelser ved færdselsuheld

§ 24. En trafikant, der med eller uden egen skyld bliver indblandet i et færdselsuheld, skal straks standse og i muligt omfang yde hjælp til tilskadekomne. Den pågældende skal endvidere til sikring af færdslen deltage i de foranstaltninger, som uheldet giver anledning til. Hvis en anden, der er indblandet i uheldet, anmoder herom, skal vedkommende opgive navn og

bopæl. Tilsvarende oplysninger skal efter anmodning gives den, på hvis ejendom eller ting der er sket skade.

Stk. 2. Er der sket skade på en anden person, og er skaden ikke ubetydelig, skal den, der har forvoldt skade, snarest muligt underrette politiet. Er der sket skade på ejendom eller ting, og er der ingen til stede, som kan modtage de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, skal den, der har forvoldt skaden, snarest muligt underrette skadelidte eller politiet.

Stk. 3. Er nogen dræbt eller kommet alvorligt til skade ved færdselsuheldet, må der ikke ændres ved forholdene på uheldsstedet eller fjernes spor, som kan være af betydning for opklaringen af uheldet. Køretøj, der har været indblandet i uheldet, skal dog flyttes, hvis dets placering er til fare for færdslen.

Stk. 4. Den, der med eller uden egen skyld beskadiger færdselstavler, afmærkning på kørebane, signalanlæg eller andre færdselsanordninger, skal straks bringe afmærkningen i orden igen, hvis det er muligt. Kan dette ikke ske, skal den pågældende snarest underrette politiet og i øvrigt foretage, hvad der er nødvendigt for at advare andre trafikanter.

Leg m.v.

§ 25. Det er forbudt at springe op på eller hage sig fast i et køretøj under kørsel eller at hænge slæde, trækvogn, legevogn eller lignende efter et køretøj.

Forurening af vej m.v.

§ 26. Der må ikke på vej henkastes eller efterlades noget, der kan være til fare eller ulempe for færdslen.

Stk. 2. Såfremt der fra køretøj tabes eller spildes noget på vej, der kan være til fare eller ulempe for færdslen, skal dette straks fjernes. Kan dette ikke ske, skal andre, indtil faren eller ulempen er fjernet, ved afmærkning eller på anden lignende måde gøres opmærksom på forholdet.

Stk. 3. Genstande, som i øvrigt kan være til ulempe for færdslen, må ikke henlægges eller henstilles på vej uden tilladelse fra politiet, der kan betinge tilladelsen af, at der foretages passende afmærkning.

Stk. 4. Skure, plankeværker og lignende må på vej ikke anbringes eller indrettes således, at

de hindrer udsynet for trafikanter eller på anden måde er til ulempe for færdslen.

Stk. 5. Skilte, reklamer, lysindretninger eller lignende, der kan ses fra vej, kan af politiet forlanges fjernet, hvis de har lighed med færdselstavler, afmærkning eller signaler, eller hvis de kan virke vildledende eller være til ulempe for færdslen.

Bestemmelser for kørende

Placering på vejen

§ 27. Kørende skal holde så langt til højre, som omstændighederne, herunder hensynet til andre trafikanter, tillader det.

Stk. 2. Det er en kørendes pligt ved igangsætning fra kanten af kørebanen og ved enhver ændring af færdselsretning at forvise sig om, at manøvren kan ske uden fare eller unødigt ulempe for andre.

Stk. 3. Et køretøj, som kører bag et andet, skal holde så stor afstand fra dette, at der ikke er fare for påkørsel, såfremt det forreste køretøj standser eller dets hastighed nedsættes.

Svingning, vending og bakning

§ 28. Før forberedelsen og udførelsen af en svingning skal føreren påse, at manøvren kan foretages uden fare og unødigt ulempe for bagfra kommende. Svingning til venstre må afvente forbikørsel af modgående færdsel.

Stk. 2. Vending og bakning må kun foretages, når det kan ske uden fare eller ulempe for anden færdsel.

Hastighed

§ 29. Kørehastigheden skal til enhver tid være afpasset efter forholdene med særligt hensyn til andres sikkerhed og må aldrig blive større, end at føreren bevarer fuldt herredømme over køretøjet. Særlig skal den kørende holde en efter forholdene passende lav hastighed i vådt, glat eller fedtet føre, og i dårligt føre skal den kørende afpasse hastigheden således, at andre så vidt muligt ikke tilstænkes.

Stk. 2. Kørende, som nærmer sig et fodgængerfelt, skal afpasse hastigheden således, at der ikke opstår fare eller ulempe for gående, som befinder sig i feltet eller er på vej ud i dette. Den kørende skal om nødvendigt standse for at lade de gående passere.

Stk. 3. Politiet kan efter forhandling med kommunalbestyrelsen bestemme, at kørehastigheden i de enkelte kommuner eller dele af disse ikke må overstige bestemte grænser.

Stk. 4. Politiet kan endvidere fastsætte hastighedsgrænser for bestemte vejstrækninger.

Møde

§ 30. Når kørende møder hinanden, skal begge i god tid holde tilstrækkeligt til højre og om fornødent nedsætte farten. Er vejen delvis spærret, skal det køretøj, i hvis kørebaneløbet spærringen er, om fornødent holde tilbage.

Overhaling

§ 31. Overhaling må kun foretages, når det kan ske uden ulempe for såvel forfra som bagfra kommende færdsel, og når der er fri oversigt over kørebanen. Overhaling foran eller i vejkryds må kun ske, når omstændighederne tillader det, og under iagttagelse af særlig forsigtighed. Kørende, som nærmer sig et fodgængerfelt, må ikke foretage overhaling af et andet køretøj, såfremt dette køretøj hindrer fuldt udsyn over fodgængerfeltet.

Stk. 2. Overhaling skal ske til venstre. Dog kan cyklist og knallertkører overhale køretøj af anden art til højre. Overhaling af et køretøj, der er i færd med at svinge til venstre, må kun ske til højre.

Stk. 3. Når en foran kørende bliver opmærksom på, at en bagfra kørende vil overhale til venstre, skal den pågældende holde så langt til højre som muligt og må ikke øge hastigheden. Sker overhaling til venstre, skal den overhalende holde til højre, så snart dette kan ske uden fare eller ulempe.

Vigepligt

§ 32. Kørende skal iagttage særlig forsigtighed ved vejkryds.

Stk. 2. Ved kørsel ind på eller over en vej har den kørende vigepligt for den kørende færdsel fra begge sider (ubetinget vigepligt), såfremt dette er tilkendegivet ved afmærkning i medfør af § 23.

Stk. 3. Ubetinget vigepligt gælder endvidere ved udkørsel fra parkeringsplads, ejendom eller grundstykke, tankstation eller andet lignende område uden for vej samt ved udkørsel fra sti, markvej eller lignende.

Stk. 4. Når kørende i andre tilfælde færdes på en sådan måde, at deres færdselsretninger skærer hinanden, har føreren af det køretøj, der har det andet køretøj på sin højre side, vigepligt (højrevigepligt), medmindre andet følger af § 27, stk. 2.

Stk. 5. Kørende, som har vigepligt, skal på tydelig måde ved i god tid at nedsætte hastigheden eller standse tilkendegive, at de vil opfylde vigepligten. Kørslen må kun fortsættes, når det under hensyn til andre køretøjers placering på vejen, afstanden til dem og deres hastighed kan ske uden fare eller ulempe.

Standstning og parkering m.v.

§ 33. Standstning eller parkering må ikke ske på et sådant sted eller på en sådan måde, at der opstår fare eller unødigt voldes ulempe for færdslen eller den offentlige snerydning. Køretøjer skal stilles ved kørebanens yderkant eller om muligt uden for denne. Havareret, fastkørt eller indesneet køretøj skal snarest muligt fjernes fra kørebanen, medmindre andet følger af bestemmelserne i § 24, stk. 3.

Stk. 2. Køretøjer, der er henstillet i strid med stk. 1, kan fjernes af politiet. De af politiet afholdte udgifter til transport og opbevaring påhviler føreren. Er føreren ukendt, eller betaler denne ikke efter påkrav, hæfter tillige ejeren (brugeren) for betalingen, medmindre det godtgøres, at føreren uberettiget var i besiddelse af køretøjet. Beløbet kan uden dom inddrives efter reglerne i kapitel 7, §§ 6–11 og §§ 19–23, i lov om rettens pleje i Grønland.

§ 34. Åbning af vogndøre, på- eller afstigning og på- eller aflæsning skal finde sted på en sådan måde, at der ikke opstår fare eller unødigt ulempe.

Stk. 2. Når føreren af et køretøj forlader dette, skal det sikres, at køretøjet ikke kan sætte sig i gang af sig selv. Føreren skal endvidere, når omstændighederne tillader det, træffe foranstaltninger for at sikre, at køretøjet ikke uberettiget kan benyttes af andre.

Signaler og tegn

§ 35. Når det er nødvendigt for at afværge fare, skal kørende ved lyd- eller lyssignal eller på anden hensigtsmæssig måde henlede opmærksomheden på faren. Unødvendig eller hensynsløs signalgivning er forbudt.

Stk. 2. Kørende skal give tegn før igangsætning fra kanten af vejen og før vending og svingning.

Stk. 3. Kørende, der standser eller hurtigt nedsætter hastigheden eller ændrer færdselsretning, skal give tegn, når det er påkrævet til vejledning for andre.

Lygteføring

§ 36. Ved kørsel i lygtetændingstiden, der er tiden fra solnedgang til solopgang, samt i tåge eller under lignende dårlige sigt- eller lysforhold skal de foreskrevne lygter holdes tændt.

Stk. 2. Ved kørsel på vej, der er tilstrækkeligt oplyst, samt ved kørsel bag eller møde med et andet køretøj må blændende lys ikke anvendes.

Unødig støj m.v.

§ 37. Fører af motordrevet køretøj skal betjene køretøjet således, at det ikke afgiver unødig støj eller unødigt udvikler røg eller gasarter.

Stk. 2. I og ved bebyggelse må kørsel, der er unødvendig og forstyrrende, ikke finde sted. Hastighed og køremåde i øvrigt skal på sådanne steder afpasses således, at andre ikke unødigt forstyrres.

Køretøjers belæsning

§ 38. Personer eller gods må ikke være anbragt på en sådan måde, at føreren ikke har frit udsyn og tilstrækkelig mulighed for at manøvrere køretøjet. Gods skal anbringes således, at den tegngivning, der nævnes i § 35, stk. 2 og stk. 3, eller påbudt lygte eller nummerplade ikke skjules.

Stk. 2. Passagerer må ikke medtages i et sådant antal eller være anbragt på en sådan måde, at der kan opstå fare for dem selv eller andre.

Stk. 3. Gods skal være anbragt således, at det ikke kan frembyde fare for personer eller medføre skade på ejendom. Det skal være anbragt således, at det ikke forskyder sig, falder af eller volder unødig støj.

Stk. 4. Under kørsel med gods, som rager ud over køretøjet, skal der udvises særlig forsigtighed. Nærmere regler om kørsel med sådant gods og dets afmærkning kan fastsættes af justitsministeren.

§ 39. På en cykel, motorcykel og snescooter må ikke befordres flere personer, end den er beregnet til. To børn under 6 år må medtages på cyklen, når der er indrettet særlig siddeplads med beskyttelse mod hjulegerne og cyklisten er fyldt 15 år. På knallert må ikke befordres andre personer end føreren.

Styrthjelm

§ 40. Føreren af en motorcykel og en knallert samt enhver passager over 15 år på en motorcykel skal under kørslen anvende fastspændt styrthjelm.

Stk. 2. Føreren skal påse, at passagerer, der er fyldt 12 år, men endnu ikke 15 år, anvender fastspændt styrthjelm.

Stk. 3. Pligten til at bære styrthjelm gælder ikke under kørsel på parkeringsplads, servicestation, værkstedsområde eller under lignende forhold.

Stk. 4. Politiet kan i særlige tilfælde fritage personer for pligten til at anvende styrthjelm.

Udrykningskørsel

§ 41. Fører af udrykningskøretøj kan i påtrængende tilfælde under iagttagelse af særlig forsigtighed undlade at følge bestemmelserne i dette kapitel. Anvisninger, der gives af politiet ved tegn, skal dog altid efterkommes.

Bestemmelser for gående

§ 42. Gående skal på vej gå så langt ude til siden som muligt og fortrinsvis i venstre side af vejen.

Stk. 2. Ved passage over vej skal gående udvise særlig forsigtighed, og fodgængerfelt skal benyttes, såfremt et sådant findes i nærheden.

Stk. 3. Som gående anses også den, der løber på ski, skøjter, rulleskøjter eller lignende.

Yderligere færdselsregler

§ 43. Justitsministeren kan fastsætte yderligere færdselsregler, herunder regler om køretøjers passagerantal, vægt og dimensioner og om transport af genstande, der frembyder en særlig fare for den offentlige sikkerhed, samt særlige regler om kørsel med forsvarets køretøjer, udrykningskøretøjer og køretøjer, der anvendes til vejarbejde.

Kapitel 5

Erstatning og ansvarsforsikring

Ansvarsgrundlaget m.v.

§ 44. Den, der er ansvarlig for et motordrevet køretøj, skal erstatte skader, som køretøjet volder ved færdselsuheld eller ved eksplosion eller brand, der hidrører fra brændstofanlæg i køretøjet.

Stk. 2. Erstatningen for personskade eller tab af forsørger kan nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte eller afdøde forsætligt har medvirket til skaden. Erstatningen kan endvidere nedsættes og i særlige tilfælde bortfalde, hvis skadelidte eller afdøde ved grov uagtsomhed har medvirket til skaden.

Stk. 3. Erstatningen for tingsskade kan nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte forsætligt eller uagtsomt har medvirket til skaden.

§ 45. Hvis et motordrevet køretøj volder skade på anden måde end nævnt i § 44, stk. 1, skal den, der er ansvarlig for køretøjet, betale erstatning efter lovgivningens almindelige regler.

§ 46. Personsikade eller tab af forsørger, der er en følge af sammenstød mellem motordrevne køretøjer, erstattes efter reglerne i § 44, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Sker der tingsskade ved sammenstød mellem motordrevne køretøjer, afgøres det under hensyn til de foreliggende omstændigheder, om og med hvor stort et beløb erstatning bør ydes.

§ 47. Den, der er erstatningsansvarlig for personsikade, skal betale erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, helbredsudgifter og andet tab som følge af skaden samt godtgørelse for svie og smerte.

Stk. 2. Har skaden fået varige følger, skal der tillige betales godtgørelse for varigt mén samt erstatning for tab eller forringelse af erhvervsevnen.

§ 48. Erstatningsansvaret efter §§ 44–47 påhviler den ejer eller bruger, der benytter køretøjet eller lader det benytte.

Stk. 2. Føreren er erstatningsansvarlig efter lovgivningens almindelige regler.

Forsikringspligt

§ 49. Krav om erstatning for skader forvoldt

af motordrevne køretøjer skal være dækket af en forsikring i et ansvarsforsikringsselskab, der er anerkendt af justitsministeren, jf. dog § 53.

Stk. 2. Forsikringen skal dække personsikade eller tab af forsørger på indtil 50 mio. kr. og tingsskade på indtil 10 mio. kr. for den ved en enkelt begivenhed forårsagede skade.

Stk. 3. Justitsministeren kan i det omfang, det betinges af pris- og lønudviklingen, ændre beløbsangivelserne i stk. 2. Det bekendtgøres hvert år, hvilke reguleringer der skal finde sted.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om, i hvilket omfang forsikringen skal dække skader forvoldt i udlandet.

§ 50. For motordrevne køretøjer, der skal registreres, påhviler forsikringspligten ejeren eller den person (brugeren), der har varig rådighed over køretøjet.

Stk. 2. For andre motordrevne køretøjer påhviler forsikringspligten den, der bruger køretøjet eller lader det bruge på vej.

§ 51. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om forsikringspligtens gennemførelse.

Stk. 2. Præmier for forsikringen kan uden dom inddrives efter reglerne i kapitel 7, §§ 6–11 og §§ 19–23, i lov om rettens pleje i Grønland. Er forsikring tegnet for et større beløb end efter § 49, stk. 2, gælder denne regel hele præmien.

Forsikringsselskabets hæftelse og regres

§ 52. Forsikringsselskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte for erstatning efter § 49, stk. 1.

Stk. 2. En aftale mellem forsikringsselskabet og forsikringstageren om, at selskabet skal have regres mod den, der efter § 48 er ansvarlig for skaden, når forsikringsbegivenheden er fremkaldt af den ansvarlige ved uagtsomhed, har kun retsvirkning, hvis forsikringsbegivenheden er fremkaldt ved en uagtsomhed, der kan betegnes som grov hensynsløshed.

Selvforsikrede køretøjer

§ 53. Motordrevne køretøjer, der tilhører staten, Grønlands hjemmestyre eller en kommune, er undtaget fra forsikringspligt efter § 49.

Stk. 2. Justitsministeren kan træffe tilsvarende bestemmelse med hensyn til motordrevne køretøjer, der tilhører fremmede stater eller internationale organisationer.

Stk. 3. Er et køretøj efter stk. 1 og stk. 2 ikke forsikret, hæfter den danske stat, hjemmestyret eller den kommune, der ejer køretøjet, for erstatning i samme omfang som et forsikringselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring efter § 49. Staten, hjemmestyret og kommunen kan foretage regres mod den, der efter § 48 er ansvarlig for skaden, hvis skaden er forvoldt ved en uagtsomhed, der kan betegnes som grov hensynsløshed.

Sagernes behandling

§ 54. Anlægger skadelidte sag mod forsikringsselskabet, skal selskabet tilsige enhver, der er ansvarlig efter § 48, til ethvert retsmøde. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om reglerne i stk. 2.

Stk. 2. Enhver, der tilsiges efter stk. 1, kan ved at fremsætte begæring herom til retsbogen indtræde som part i sagen. Indtræder den pågældende ikke, er afgørelsen af erstatningsspørgsmålet ved dom eller forlig bindende for vedkommende.

§ 55. Hvis der rejses tiltale for nogen skade- forvoldende lovertrædelse, der i henhold til §§ 44–46 kan medføre erstatningsansvar, kan erstatningskravet behandles under kriminalsagen i overensstemmelse med reglerne i kapitel 5, § 44, i lov om rettens pleje i Grønland.

Stk. 2. Det forsikringsselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring for det køretøj, som tiltalte benyttede, eller den, der efter § 53, stk. 3, hæfter for den skete skade, anses for erstatningsspørgsmålets vedkommende som part i sagen og skal tilsiges til ethvert retsmøde.

Stk. 3. Påhviler der efter § 48 andre end tiltalte erstatningsansvar, skal tillige disse tilsiges til ethvert retsmøde. Bestemmelserne i § 54, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 6

Overtrædelser

§ 56. Overtrædelse af § 3, § 5, stk. 1, §§ 9–11, § 13, stk. 1 og stk. 2, § 16, stk. 5, §§ 17–20, § 22, § 23, stk. 1, § 24, stk. 1, stk. 2 og stk. 4, § 25, § 26, stk. 1–4, §§ 27–32, § 33, stk. 1, §§ 34–39, §

40, stk. 1–3, § 41, § 42 og § 49 eller undladelse af at efterkomme et forbud eller påbud i henhold til loven kan medføre foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland. Det samme gælder ved kørsel med motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, når retten til at være eller blive fører af et sådant køretøj er frakendt den pågældende ubetinget.

Stk. 2. I regler, der udstedes i henhold til loven, kan det fastsættes, at overtrædelse af bestemmelser i reglerne kan medføre foranstaltninger efter kriminalloven.

§ 57. Antager politiet, at en sag om spiritus- eller promillekørsel vil medføre bøde, kan anklageskriftet forkyndes for sigtede med en påtegning om, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt sigtede erkender sig skyldig og ønsker en sådan afgørelse, erklærer sig rede til inden for en passende frist at betale en af politiet fastsat bøde samt vedtager betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten i et i påtegningen nærmere angivet tidsrum.

Stk. 2. Bestemmelsen i kapitel 5, § 21, stk. 2, i lov om rettens pleje i Grønland finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. I sager om spiritus- eller promillekørsel, hvor der skønnes at blive tale om idømmelse af bøde, kan retten, når der ikke findes grund til at betvivle tiltaltes skyld og politiet erklærer sig enig deri, give tiltalte adgang til at få sagen afgjort ved, at den pågældende vedtager at betale en nærmere bestemt bøde og vedtager frakendelse af førerretten i et nærmere angivet tidsrum.

Stk. 4. Vedtagelser efter stk. 1 og stk. 3 har med hensyn til fuldbyrdelse og gentagelsesvirkning samme virkning som en dom.

§ 58. Den i § 57, stk. 1, nævnte påtegning skal indeholde oplysning om, at sigtede, inden den pågældende tager stilling til spørgsmålet om vedtagelse, kan få bistand af en bisidder.

Stk. 2. På sigtedes begæring udpeges som bisidder en person, der opfylder betingelserne i kapitel 5, § 23, i lov om rettens pleje i Grønland.

Stk. 3. Bestemmelsen i kapitel 5, § 27, 1. pkt., i lov om rettens pleje i Grønland finder tilsvarende anvendelse. Justitsministeren fastsætter takster for bisidderes vederlag i de pågældende sager.

F. t. færdselslov for Grønland

Kapitel 7

*Frakendelse af førerret**Spirituskørsel*

§ 59. Retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, skal frakendes føreren af et sådant køretøj, hvis den pågældende har gjort sig skyldig i spirituskørsel.

Stk. 2. Frakendelse sker ubetinget. Under særlig formildende omstændigheder kan frakendelse dog ske betinget.

Andre overtrædelser

§ 60. Retten til at føre de i § 59 nævnte køretøjer skal endvidere frakendes føreren af et sådant køretøj, hvis den pågældende

- 1) under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden har voldt skade på person eller ting eller fremkaldt fare herfor,
- 2) har gjort sig skyldig i promillekørsel, eller
- 3) frakendelse findes begrundet ved beskaffenheden af den begåede forseelse, og hvad der i øvrigt foreligger oplyst om tiltaltes forhold som fører af motordrevet køretøj.

Stk. 2. Frakendelse sker betinget. Under skærpende omstændigheder kan frakendelse dog ske ubetinget.

Frakendelsestiden

§ 61. Ubetinget frakendelse sker for et tidsrum af mellem 6 måneder og 10 år eller for bestandig.

Betinget frakendelse

§ 62. Betinget frakendelse sker på vilkår, at den pågældende i en prøvetid på 3 år fra endelig dom ikke fører motordrevet køretøj under sådanne omstændigheder, at førerretten skal frakendes vedkommende. Ved betinget frakendelse udsættes fastsættelsen af frakendelsestiden.

§ 63. Begår den dømte i prøvetiden et nyt forhold, der medfører frakendelse af førerretten, fastsætter retten en fælles frakendelse for dette forhold og den tidligere pådømte lovovertrædelse.

Inddragelse af førerretten under sagen

§ 64. Skønner politiet, at betingelserne for ubetinget frakendelse af førerretten foreligger,

kan det midlertidigt inddrage førerretten. Politiet skal i forbindelse hermed vejlede føreren om adgangen til at få inddragelsen prøvet af kredsdommeren, jf. stk. 2.

Stk. 2. Den, hvis førerret er midlertidigt inddraget, kan forlange inddragelsen prøvet af kredsdommeren. Afgørelsen kan af sigtede eller anklagemyndigheden særskilt indbringes for landsdommeren.

Stk. 3. Det tidsrum, hvori førerretten har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden.

Virkingen af anke

§ 65. Anke af en dom, hvorved førerretten frakendes ubetinget, har ikke opsættende virkning med hensyn til frakendelsen, medmindre landsdommeren bestemmer det. Afsiges der frifindende dom i 1. instans, og påankes dommen af anklagemyndigheden, kan denne, hvor forholdene særlig taler for at opretholde fratakelsen af førerretten under anken, indbringe spørgsmålet herom for landsdommeren.

Generhvervelse af førerret inden frakendelsestidens udløb

§ 66. Er retten til at føre motordrevet køretøj frakendt nogen for længere tid end 3 år, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb forlanges indbragt for domstolene. Såfremt afgørelsen går ud på, at førerretten ikke generhverves, kan spørgsmålet tidligst efter 2 års forløb på ny indbringes for domstolene.

Erstatning for inddragelse eller frakendelse af førerret

§ 67. Reglerne i kapitel 8, §§ 2 og 3, i lov om rettens pleje i Grønland finder anvendelse på krav om erstatning for frakendelse eller inddragelse af førerretten i anledning af kriminalretlig forfølgning.

Kapitel 8

Vejanlæg

§ 68. Inden der af kommunalbestyrelsen træffes beslutning om udførelse af vejanlæg, der kan have væsentlig betydning for færdsels sikkerhed og afvikling, skal sagen have været til udtalelse hos politiet.

Kapitel 9

Andre bemyndigelsesbestemmelser

§ 69. Trafikministeren kan, eventuelt alene for nærmere angivne områder, fastsætte regler om erhvervsmæssig personbefordring med motorkøretøjer. Der kan herunder fastsættes regler om, at der til hyrekørsel og buskørsel kræves tilladelse, om begrænsninger i antallet af sådanne tilladelser samt regler om takster og om køretøjernes indretning, udstyr og benyttelse.

§ 70. Justitsministeren kan fastsætte særlige regler om udlejning af køretøjer uden fører.

§ 71. Justitsministeren kan, hvor særlige grunde taler derfor, bestemme, at loven ikke kommer til anvendelse i visse nærmere angivne områder, og eventuelt i forbindelse hermed fastsætte særlige regler om færdsel for de pågældende områder.

§ 72. Justitsministeren henholdsvis trafikministeren kan bestemme, at beføjelser, der i loven er tillagt ministeren, kan udøves af politiet.

Kapitel 10

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 73. Loven træder i kraft den 1. oktober 1992.

Stk. 2. Fra samme tidspunkt ophæves færdselslov for Grønland nr. 197 af 8. juni 1966. De

bekendtgørelser, der er udstedt i henhold til den ophævede lov, forbliver i kraft, indtil de ophæves, og overtrædelse af disse bestemmelser kan medføre foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland. Bekendtgørelse nr. 387 af 31. august 1979 om aldersgrænse for førere af snescooter i Grønland ophæves dog den 1. oktober 1992.

§ 74. Spørgsmål om frakendelse af førerretten i anledning af forhold, som er begået, men ikke endeligt påkendt den 1. oktober 1992, afgøres alene efter reglerne i denne lov.

Stk. 2. De i § 57, stk. 3 og 4, nævnte bestemmelser finder anvendelse i alle sager, der ikke er påkendt i 1. instans den 1. oktober 1992.

§ 75. Ubetingede frakendelser af førerretten efter de hidtil gældende regler bevarer deres gyldighed og har retsvirkninger efter denne lov.

§ 76. § 49, stk. 2, har virkning for skader, der er forvoldt efter lovens ikrafttræden. Ansvarsforsikringer, der er tegnet inden, og som ikke opfylder kravene i § 49, stk. 2, ændres i overensstemmelse med denne bestemmelse. De ældre policer behøver ikke at forsynes med påtegning herom. Forsikringstagerne kan ikke opsige forsikringsaftalen på grund af en forhøjelse af præmierne, som alene er begrundet med den ændring af forsikringen, der følger af 2. pkt.

H. P. CLAUSEN

/ Ahlmann-Ohlsen